

Prísne tajné!

Čís. 103

195

TAJNÝ ROZKAZ

ministra vnitra

Ročník 1956.

Článek 115.

Číslo 112.

OBSAH:

Úkoly ochrany státních hranic, bojové a politické přípravy
v Pohraniční stráží na výcvikový rok 1956/1957

Změněno dle P.M.V. 4/56 č. 75

ODTAJNĚNÉ

Přísně tajné!

TAJNÝ ROZKAZ

ministra vnitra

Ročník 1956.

V Praze, dne 26. října 1956.

Číslo 112.

OBSAH:

Úkoly ochrany státních hranic, bojové a politické přípravy v Pohraniční stráž na výcvikový rok 1956/1957.

Článek 115.

Příslušníci Pohraniční stráže vyvíjeli ve výcvikovém roce 1955/56 značné úsilí ke splnění úkolů v ochraně státních hranic, v bojové a politické přípravě, v upevňování vojenské kázně a dosáhli některých kladných úspěchů. Převážná část pohraničnicků poctivě a svědomitě plnila uložené úkoly.

Velitelé a štáby lépe řídili pohraniční útvary a jednotky. Získali další zkušenosti v organizaci pohraniční služby a zdokonalili se v organizaci i metodice výcviku.

V součinnosti s orgány pohraniční ochrany sousedních lidově demokratických států bylo dosaženo lepších výsledků v ochraně státních hranic. Velké úsilí bylo věnováno zejména technickému zabezpečení státních hranic.

Zpravodajští orgánové zvyšovali své odborné znalosti a více se podíleli na ochraně státních hranic.

Politicko výchovná práce byla lépe spojována s životem a úkoly pohraničních útvarů a jednotek. Studium materiálů XX. sjezdu KSSS a celostátní konference KSČ přispívalo ke zvýšení politického uvědomění a osobní odpovědnosti pohraničnicků za ochranu státních hranic.

Vojenské učiliště a poddůstojnické školy vcelku úspěšněji plnily úkoly výchovy a výcviku žáků, věnovaly více pozornosti metodice bojové přípravy.

Nejlepších výsledků v ochraně státních hranic, v bojové a politické přípravě a ve vojenské kázni dosáhla 9. poběžovická a 7. sušická pohraniční brigáda MV.

Služby týlu lépe zabezpečovaly materiální, technické a zdravotnické potřeby jednotek a pohraničnicků a rychleji odstraňovaly nedostatky

I přes tyto dosažené výsledky v ochraně státních hranic, v bojové a politické přípravě, ve vojenské kázni a vnitřním pořádku nebyl v plné míře splněn můj rozkaz číslo 180 ze dne 3. listopadu 1955 v důsledku těchto nedostatků:

Ve službě k ochraně státních hranic.

1. Ne vždy správně organizovaná a řízená služba k ochraně státních hranic u pohraničních útvarů a jednotek způsobila vzrůst beztrestných narušení státních hranic u 15., 4., 3. a 10. brigády.

2. Někteří velitelé brigád a praporů při organizaci ochrany státních nevyhodnocovali do hloubky situaci ve svěřeném úseku a často osobně nezkoumali příčiny beztrestných narušení státních hranic a nevyvozovali z nich účinná opatření. Taktéž náročně nevychovali podřízené velitele a štáby k odpovědnosti, k vysoké iniciativě a aktivitě ve vyhledávání nejúčinnějších způsobů v organizování služby k ochraně státních hranic.

3. Štáby se nezabývaly soustavným vyhledáváním zpráv a uceleným studiem situace a nemohly proto včas předložit svým velitelům odůvodněné závěry o skutečné situaci ve svých úsecích. Necítily se plně odpovědné za ochranu státních hranic. Nedůsledně zajišťovaly pronikání rozhodnutí k vykonavatelům a nedovedly vždy při jejich uskutečňování podřízeným jednotkám úspěšně pomáhat.

4. V plné míře nebylo využíváno možností a schopností stávající agentury. Hlavní směry pohraničních brigád nebyly dosud zajištěny kvalitní agenturou. Zpravodajští orgánové mnohdy jednali s agenturou nepřipraveni.

Při rozpracovávání nepřátelských živelů v pohraničním území, nebylo postupováno aktivně a nebylo pracováno pomocí promyšlených a dobře připravených kombinací.

Pronikání do center nepřátelských rozvědek, ozbrojených složek a ostatních objektů nepřítele na jeho území, nebylo vedeno aktivně a probíhalo zdlouhavě.

5. Většina velitelů rot nezískávala potřebné zprávy k organizaci služby na ochranu státních hranic a používala proto síly a prostředky lineárně a šablonovitě. Svoji taktiku neměnila, neprojevovala aktivitu a vynalézavost s cílem využít všech svých sil a prostředků a utajit způsob ochrany státních hranic k oklamání nepřítele.

6. Velitelé a důstojníci pohraničních rot byli málo nároční k pohraničnickům v plnění jejich povinností při výkonu služby, což vedlo kromě beztrestných narušení také k množství mimořádných událostí.

7. Řízení pohraničních operací při pronikání narušitelů nebylo vždy úspěšné zejména u 3., 15., 4., 19., 11. a 10. brigády.

8. Ve službě pohraničních hlídek se vyskytovaly nedostatky v bojovém chování, v maskování, v nesprávném využívání terénu, a v nerozhodnosti při střetnutí s narušiteli státních hranic. Hlídky projevovaly mnohdy malou ostražitost a nebyly vymýceny ani případy zaspání. V ojedinělých případech došlo i k opilství hlídek ve službě, které bylo u 12. a 11. brigády spojeno s trestnými činy.

9. Malá pozornost byla věnována veliteli pohraničních rot a praporů soustavné výchově a výcviku starších pohraničních hlídek s cílem zvyšovat zdatnost pohraničnicka, odpovědnost za ochranu státních hranic a upevňování jejich autority.

10. Nedostatečná pružnost byla při využívání ženijních a technických prostředků, zvláště při rozmístování přenosných signalizačních přístrojů, které byly většinou používány jen k zesílení stávajících ženijních opatření na DZ, aniž byla vytvářena požadovaná hloubka, a při pohraničních operacích.

11. Výběru, výchově a používání pomocníků Pohraniční stráže nebyla u všech jednotek věnována potřebná péče. Přestože se spolupráce s místním obyvatelstvem zlepšila, což dokazuje zvýšený počet zadržovaných narušitelů, nedosáhla ještě požadované úrovně.

12. Služební psi nebyli účelně využíváni při ochraně státních hranic, zvláště k provádění průzkumů na přístupech k DZ.

V bojové přípravě.

1. Bojová příprava nebyla stále doceněna, jako rozhodující podmínka k úspěšné ochraně státních hranic, k upevňování vojenské kázně a vojenského pořádku. Zabýval se jí stále jen velmi úzký okruh funkcionářů pohraničních praporů, brigád a hlavní správy Pohraniční stráže. Nárazové plnění úkolů bojové přípravy zejména před inspekčními prohlídkami nebylo odstraněno.

Odtržené, nekritické a nenáročné hodnocení bojové přípravy a dále bezstarostnost i povrchnost v práci některých velitelů a štábů pohraničních brigád a praporů měly za následek, že hodnoty bojové přípravy ve výcvikovém roce 1955 - 1956 se podstatně nezvýšily a tím nebyly vytvořeny předpoklady pro zásadní zlepšení výkonu služby.

2. Příprava důstojníků nebyla v organizaci a metodice cílevědomě zaměřena na osvojení řádů, předpisu pohraniční služby a osnov střelb. Účast na přípravě důstojníků byla stále nízká (60 - 80 %).

Velitelé, političtí pracovníci a důstojníci štábů pohraničních brigád a praporů nezvládli plně praktické návyky velení a výcviku pohraničních jednotek. Měli nízké znalosti pohraniční služby, taktiky, neučili

se střelbě z pistole, nedbali o příkladné pořadové vystupování a osvojení si správné povelové techniky.

3. Mnozí velitelé pohraničních brigád a praporů a jejich náčelníci štábů se málo starali o praktickou přípravu štábů. Nácvik činnosti štábů vcelku nebyl prováděn na štábních a velitelsko-štábních cvičeních. Většina štábů v polních podmínkách a při pohraničních operacích pracovala neorganizovaně, ztrácela přehled o situaci, zřídka kdy předkládala odůvodněné závěry pro rozhodnutí velitelů a nedovedla zabezpečit nepřetržitě velení jednotkám.

Štáby pohraničních brigád a praporů stále málo pomáhaly velitelům v organisaci a řízení bojové přípravy, v zavedení pevného vojenského pořádku a vojenské kázně v pohraničních jednotkách a v boji s mimořádnými událostmi.

Resortnost v řízení činnosti podřízených jednotek u oddělení štábů v zásadě odstraněna nebyla.

Štáby nestudovaly a nerozšiřovaly v potřebné míře nejlepší zkušenosti z výkonu služby a z bojové přípravy a nepřímo zaviniily nerovnoměrný vývoj pohraničních jednotek a útvarů.

4. **Metodická příprava velitelů družstev, staršínů, velitelů pohraničních rot a jejich zástupců**, byla nejslabším článkem a nezabezpečovala hodnotné provádění bojové přípravy. Účast velitelů a náčelníků štábů nebyla patrna ani v přípravě na úkoly výcvikových období.

5. **V bojové přípravě vojáků a pohraničních jednotek** nebylo dosaženo praktických návyků ve zjišťování všech příznaků narušení státních hranic, v rozpoznávání, vyhodnocování stop a v jejich využití k rozhodnému vyhledání a zadržení narušitelů.

V taktické přípravě pohraničníci zcela nezvládli samostatnou činnost jak v útočném, tak i v obranném boji za soudobých bojových podmínek, zvláště v maskování, využívání ochranných vlastností terénu a v použití prostředků protichemické ochrany. Protiatomová ochrana byla nejslabším článkem bojové přípravy.

Střelecká příprava nebyla cílevědomě zaměřena na všechny její části. Zlehčování podmínek při střelbách nebylo odstraněno. Pohraničníci pomalu a nesprávně zaujímali polohy k palbě, samočinně zbraně ovládali nejistě a neosvojili si vrh granátem na cíl a do zákopu.

Výsledky ostré střelby z lehkého kulometu a samopalů byly u některých pohraničních brigád nevyhovující, zejména u 5. a 15. pohraniční brigády. Střelba v noci a na pohyblivé cíle nebyla ve školách plně zvládnuta.

Mužstvo a poddůstojníci v mnohých případech si neosvojili zručnost v překonávání překážek a ve vedení boje zblízka. Tělesně nejméně zdatnými jsou důstojníci, zvláště ve štábech.

Udělení odměn důstojníkům Pohraniční stráže

Za odpovědné a svědomité plnění úkolů při ochraně státních hranic, v bojové a politické přípravě, uděluji pochvalu:

majoru Miroslavu Krčmářovi, veliteli 9. pohraniční brigády,
majoru Václavu Benešovi, náčelníku štábu 9. pohraniční brigády,
kapitánu Františku Zahradníkovi, ZVP 9. pohraniční brigády.

Ukládám.

a) Náčelníku hlavní správy Pohraniční stráže:

1. Prostudovat tento rozkaz a proškolit ho se všemi důstojníky a poddůstojníky v míře potřebné pro jejich výkon služby.

2. Zajistit plnění tohoto rozkazu a přísně dbát na zachování kádrového klidu během výcvikového roku, zejména u důstojníků řídicích výkon služby, výcvik a výchovu v Pohraniční strážci.

3. K zajištění rovnoměrného plnění úkolů ochrany státních hranic, bojové a politické přípravy u útvarů Pohraniční stráže provádět prohlídky komisemi HS PS během celého roku.

b) Náčelníku týlu vojsk ministerstva vnitra.

Materiálně zabezpečit splnění úkolů tohoto rozkazu.

Mínistr vnitra

Rudolf BARÁK v. r.

vých forem stranicko-politické, politicko-výchovné práce, výkonu služby k ochraně státních hranic, metodiky bojové přípravy a předávat je pohraničním jednotkám.

8. Neustále zvyšovat odpovědnost velitelů pohraničních brigád a jednotek i všech funkcionářů štábů za živé řízení bojové a politické přípravy, za zabezpečení vysoké bdělosti a stále bojové pohotovosti pohraničních vojsk. Za tím účelem poskytnout jim větší samostatnost při plánování bojové a politické přípravy. V žádném případě však nepřipustit sezónnost výcviku, ať se jedná o kterýkoliv druh bojové přípravy.

V politické přípravě a politicko-výchovné práci.

1. Ke zvýšení účinnosti politicko-výchovné práce na výkon služby, morální stav a kázeň a bojovou připravenost pohraničnicků uvádět důsledně v život všem velitelům a politickými pracovníky úkoly, vytyčené usnesením politického byra ÚV-KSČ ze dne 28. 5. 1956.

2. Ve výcvikovém roce 1956/57 zaměřit politickou práci zvláště na upevnění nedílné velitelské pravomoci, zvýšení náročnosti, vojenské kázně a boji proti mimořádným událostem.

3. Velitelům a politickým pracovníkům vytvářet podmínky k úspěšnému provádění stranického školení v Pohraniční strážce a plnění všech úkolů organizačně metodických směrnic pro politickou přípravu.

4. Zvýšit úroveň a přitažlivost kulturně osvětové práce. Dosáhnout, aby se stala vlastní věcí mládežnických organizací a byla prováděna na zásadě dobrovolnosti.

Ve službě týlu.

1. Zabezpečit včasnou opravu všech zbraní na pohraničních rotách. Vybavit zbrojní dílny brigád v potřebné míře náradím pro opravu a udržování zbraní.

Zásadním způsobem zlepšit výcvik zbrojířů u podřízených útvarů.

2. Zabezpečit jednotky Pohraniční strážce potřebným množstvím výcvikových pomůcek.

3. Zdravotní zabezpečení jednotek zaměřit na preventivní předcházení onemocnění a vymýtiti tak případy epidemických onemocnění.

4. Zvláštní pozornost věnovat zvýšení osobní hygieny vojáků, hygieny v kuchyních, jídelnách, vodních zdrojů, na ošetřovnách a ve skladech.

5. V rámci plánovaných generálních oprav z investiční výstavby věnovat zvýšenou péči ubytovacím podmínkám vojsk a důstojnického sboru.

Úkol v pořadové přípravě všemi jednotkami splněn nebyl. Pořadová příprava málo přispívala k vojenskému chování a vystupování pohraničnicků i utužování vojenské kázně. Někteří důstojníci a poddůstojníci nebyli v pořadové přípravě vždy příkladem pro podřízené. Velitelé si dosud neuvědomili, že denní vyžadování pořadových povinností a náročné provádění pořadové přípravy vychovává pohraničnický k hrdosti, houževnatosti a smělosti, nutné pro výkon služby.

Řády a předpis pohraniční služby se ještě nestaly základem organizovaného života pohraničních jednotek. U mnohých pohraničních rot nebyly denní úkoly pohraničnicků upraveny denním řádem.

6. Bojová příprava speciálních a týlových jednotek:

Důstojníci spojení neměli pevně pohraniční a vojskové znalosti nezbytné k úspěšnému řešení organizace spolehlivého spojení, zvláště v pohraničních operacích.

Radisté slabě zvládli práci na radiostanicích. Příprava radistů k třídnosti byla štáby pohraničních brigád a praporů zanedbávána; procento třídnosti radistů bylo nízké.

Zimní období nebylo plně využito pro bojovou přípravu ženijních jednotek. Jednotky byly používány k plnění jiných úkolů.

Odborná příprava orgánů týlu a týlových jednotek nebyla soustavně prováděna a měla nízkou metodickou úroveň. Byla málo zaměřena na činnost týlu v podmínkách pohraniční operace.

7. Ve vojenském učilišti a v poddůstojnických školách nebyla plně rozvinuta práce k vštěpování pevných velitelských a organizačních schopností žáků. Žáci nebyli vedeni k samostatnosti, iniciativě a rozhodnosti.

Metody přípravy ve vojenském učilišti neodpovídaly soudobým požadavkům přípravy nižších velitelských kádrů. Žákům nebyly v dostatečné míře vštěpovány zásady uplatňování nedílné velitelské pravomoci.

Absolventi učiliště neměli dostatečně hluboké teoretické a praktické znalosti pro pochopení složitých situací na státních hranicích a pro rychlé rozhodnutí k ochraně státních hranic.

Ve vojenském učilišti nenastal dosud obrat ve výchově žáků v lásce k vojenskému povolání u Pohraniční strážce.

Vojenské učiliště PVS se dosud nestalo studijním místem nových forem výkonu služby k ochraně státních hranic, stranicko-politické a politicko-výchovné práce a metodiky bojové přípravy.

8. Exploataci a udržování zbraní a dopravních prostředků byla věnována malá péče.

Nově zavedené ruční zbraně byly za poměrně krátkou dobu v mnohých případech znehodnoceny. Dosud nebyl likvidován vysoký počet autohavarií.

9. Mnozí velitelé pohraničních brigád nedodržovali tabulkovou kázeň, zejména u vojáků a poddůstojníků základní služby, kteří nebyli vždy zařazováni podle své odbornosti výcviku.

V politicko výchovné práci.

1. Politicko výchovná práce nebyla prováděna náčelníky všech stupňů počínaje HS PS a byla záležitostí jen politických pracovníků. Náčelníci si plně neuvědomují, že jsou prvními politickými pracovníky u svých jednotek.

2. Dosud se v PS nesnížily mimořádné události. Politická práce málo pomáhala ke snížení jejich počtů. Zvláště se to projevilo v nejzávažnějších mimořádných událostech — zběhnutí za hranice (v 6 případech, z nich u 2 důstojníků), v opilosti ve službě, v zaspání při výkonu služby, ve zvyšování bdělosti a ostražitosti, ve snížení náhodných výstřelů spojených se zraněním i usmrcením příslušníků.

3. Nedošlo k podstatnému zvýšení kázně. Trestnost u důstojníků, poddůstojníků z povolání i příslušníků základní služby byla vysoká. Přes provedená opatření se v podstatě nezlepšila kázeňská praxe velitelů a náčelníků. Stále bylo málo využíváno nižších druhů trestů, což svědčí o přehlížení drobných přestupků.

4. Politicko výchovná práce nebyla rozvíjena cílevědomě v souvislosti s úkoly Pohraniční stráže, problémy a nedostatky při výkonu služby, v morálně politickém stavu, vojenské kázni, bojové přípravě a budovatelskými úspěchy. Proto byla nedostatečně účinná, a málo ovlivňovala praktickou činnost pohraničnicků.

5. Nedostatečně a málo účinně se bojovalo všemi formami politicko výchovné práce proti propagandě nepřítele, proti nesprávným a škodlivým náladám a názorům. Tyto se mnohdy přehlížely i samotnými politickými pracovníky.

6. Malá péče byla věnována ideologickému růstu důstojníků pohraničních rot a poddůstojníků z povolání a jejich vychovatelským vlastnostem.

7. Zevšeobecňování a popularisace nejlepších zkušeností se nestalo nedílnou součástí organizačnické práce velitelů a politických pracovníků.

8. Neuspokojivě byly vysvětlovány základní principy výstavby ozbrojených sil. Zejména nebyla důsledně prosazována nedílná velitelská pravomoc a vojenská kázeň.

9. Neuspokojivě byly v politicko výchovné práci rozvíjeny takové formy jako agitace a kulturně osvětová práce. Kulturně osvětová práce nedovedla upoutat pohraničnický, a proto většinou hledali zábavu mimo pohraniční jednotky.

šné viditelnosti a v noci. Účinnými opatřeními zabránit všem náhodným výstřelům ze samopalu. Nedopustit, aby pohraničníci odcházeli do pohraniční služby s nenastřelenou nebo technicky závadnou zbraní.

Pořadovou přípravu považovat za jeden z rozhodujících druhů přípravy pohraničních jednotek. Rozhodně zvýšit pořadovou přípravu jednotlivce a pořadové stmelení jednotek a útvarů. Na všech zaměstnáních v bojové přípravě vyžadovat u všech pohraničnicků upravenost a přesné provádění pořadových cviků.

V tělesné přípravě plánovitě zvyšovat fyzickou zdatnost pohraničnicků, zvláště poddůstojníků a důstojníků. Především je učít dovednému překonávání všech překážek, vedení boje zblízka a házení granátů. Rozvíjet vytrvalost postupným zvyšováním tělesné námahy, při bězích a chůzi na střední a velké vzdálenosti.

5. V bojové přípravě speciálních a týlových jednotek:

Neustále zdokonalovat přípravu spojovacích jednotek, zabezpečovat organizaci neselhávajícího spojení, zvláště v pohraničních operacích.

Celoroční přípravou dosáhnout 80 % třídnosti radistů a dálnopisců.

Odbornou přípravu ženijních jednotek zaměřit na úplné osvojení používání ženijní techniky a na její využití při plnění úkolu ženijního zabezpečení státních hranic.

Zlepšit přípravu ženistů v polním opevnování, ničení objektů a u důstojníků znalosti ženijně-technických dat i plánování ženijních prací.

Zlepšit odbornou přípravu orgánů týlu a týlových jednotek, dbát o její pravidelné provádění.

Na velitelsko-štábních cvičeních a cvičeních s vojsky procvičovat materiální, technické a zdravotnické zabezpečení pohraničních jednotek.

U řidičů docílit vysokou zdatnost v řízení aut v těžkých terénních podmínkách v každé denní i roční době. Účinným opatřením rázně snížit počet automobilních nehod.

6. Ve vojenském učilišti a v poddůstojnických školách Pohraniční stráže s větším úsilím rozvíjet práci při vštěpování pevných velitelských a organizačních schopností žákům. Zabezpečovat příkladnost plnění služebních povinností a ve vojenské kázni u všech příslušníků škol.

7. Vojenskému učilišti vychovávat žáky v rozhodné, iniciativní a samostatné velitele, schopné plnit náročné poslání velitele s nedílnou velitelskou pravomocí.

Vštěpovat žákům lásku k vojenskému povolání u Pohraniční stráže.

U velitelského a učitelského sboru učiliště rozvíjet studium no-

V materiálním a technickém zabezpečení.

požadavkům vyplývajícím z úkolu ochrany státních hranic a z vedení vševojskové bojové činnosti v soudobých podmínkách. Rozvíjet iniciativu a samostatnost důstojníků, odstraňovat šablonu v jejich práci.

Umožňovat důstojníkům účast na taktických cvičení útvarů a svazků ČSLA a využívat kladných zkušeností z těchto cvičení pro zlepšení ochrany a obrany státních hranic.

2. Přípravovat štáby v jednotné a sladěné orgány velení. Zvláštní pozornost věnovat jejich praktické činnosti při zabezpečování plnění rozhodnutí velitelů. Skoncovat s resortností a s povrchností a pomalou prací ve štábech. Ihned přikročit ke studiu, zevšeobecnování a rozšiřování nejlepších zkušeností z pohraniční služby, z bojové a politické přípravy.

V tomto výcvikovém roce odstranit nedostatky v přípravě a řízení taktických pohraničních cvičení tak, aby odpovídaly v operativním a časovém spádu situací skutečným podmínkám na státních hranicích.

3. Metodickou přípravu provádět pravidelně a v rozsahu nutném pro hodnotné plnění plánů bojové přípravy, zvláště na stupni pohraniční rota. Zlepšit výchovnou a metodickou práci s poddůstojníky, zejména se staršiny rot a velitelé družstev, pomáhat jim při osvojování velitelských vlastností, zvyšovat jejich autoritu, učit je kázeňské praxi a tak dosáhnout přesného a odpovědného plnění jejich funkčních povinností.

4. Bojovou přípravu vojáků a jednotek stále usměrňovat podle náročných požadavků ochrany státních hranic a dosáhnout jejich sladěné bojové činnosti a vysoké bojové pohotovosti. Pečlivě organizovanou přípravou dosáhnout u pohraničních jednotek pevných znalostí bojové činnosti, zvláště v noci.

V pohraniční přípravě svědomitě učit pohraničnický přesnému a dovednému používání technických a signalizačních prostředků, rozpoznávání všech příznaků narušení a výskytu narušitelů a rozhodné činnosti při jejich vyhledávání a zadržení.

V přípravě jednotlivců a jednotek pokračovat ve výcviku k vedení aktivní bojové činnosti ve dne i v noci za použití atomových a chemických zbraní. Při všech taktických cvičeních prakticky procvičovat desaktivaci, odmořování a desinfekci výzbroje a výstroje a hygienickou očistu.

Ve střelecké přípravě docílit trvale vysokého stupně připravenosti všech pohraničnicků, zejména u samočinných zbraní. Prakticky a v plném rozsahu zvládnout nové osnovy střeleb. Hlavní úsilí zaměřit na samostatné vedení přesné střelby pohraničními hlídkami a na správné použití zbraní při výkonu pohraniční služby jak ve dne, tak i při zhor-

1. Služba týlu dosud nezabezpečovala plně včasnou opravu zbraní zvláště na pohraničních rotách. Nevybavila dílny brigád v potřebné míře náradím pro opravu a udržování zbraní.

2. Zdravotní zabezpečení účinně nepředcházelo onemocnění a vyskytly se i případy epidemických onemocnění.

3. Ubytovacím podmínkám mužstva a důstojníků Pohraniční stráže nebyla věnována potřebná péče.

4. Nedostatkem týlových orgánů v Pohraniční stráži je nízká znalost výkonu služby a tím i potřeb materiálního zabezpečení služby.

Práce týlu trpí odtržeností od života jednotek.

Příčiny nedostatků.

1. Především nebyla dostatečně a důsledně upevňována nedílná velitelská pravomoc; vyskytly se i případy přímého narušení tohoto základního principu výstavby vojsk. To vedlo k oslabení autority velitelů, jejich odpovědnosti, ke snížení vojenské kázně a jednoty bojové a politické přípravy vojsk. Vysoká náročnost se ještě nestala neoddelitelným rysem charakteru mnohých důstojníků Pohraniční stráže.

2. Nízká náročnost vedla k tomu, že innozí velitelé a důstojníci nekriticky hodnotili výsledky své činnosti a činnosti podřízených jednotek. Namísto hlubokého vniknutí do života a práce jednotek, neustálého zdokonalování osobních znalostí v organizaci ochrany státních hranic, bojové a politické přípravě, dávali se na cestu povrchnosti.

3. Mnozí velitelé a důstojníci štábů znali nedostatečně dokumenty, řády, předpisy a rozkazy upravující organizaci, řízení ochrany státních hranic, organizaci a provádění bojové a politické přípravy. Proto nemohli náročně posuzovat výsledky činnosti podřízených jednotek a účinně jim pomáhat.

4. Velitelé a většina důstojníků štábů nezaměřili své úsilí na to, aby učili velitele pohraničních rot a jejich zástupce praxi, jak organizovat ochranu státních hranic na základě podrobné znalosti skutečné situace a jak vychovávat a cvičit podřízené pohraničnický.

5. Politicko-výchovná práce nebyla v popředí činnosti velitelů. Nadále se projevovala do určité míry odtrženost stranicko-politické práce od úkolů. Pohraniční stráž, života jednotek a výstavby socialismu v naší vlasti. Usnesení politbyra ÚV-KSČ ze dne 28. 5. 1956 není důsledně plněno.

N a ř i z u j í :

Základním úkolem Pohraniční stráže v novém výcvikovém roce 1956/1957 zůstává i nadále zabezpečení nedotknutelnosti státních hranic Československé republiky. Z toho vyplývá nutnost rozhodně zvýšit stálou bojovou pohotovost pohraničních útvarů a jednotek.

1. Velitelům všech stupňů plně využívat své nedílné velitelské pravomoci k podstatnému zlepšení pohraniční služby, zvýšení bojové a politické přípravy a vojenské kázně.

2. Rázně zvyšovat náročnost a odpovědnost velitelů, důstojníků štábů a politických pracovníků za ochranu státních hranic a bojovou a politickou přípravu. Všeestranně podporovat autoritu podřízených velitelů, kteří cílevědomě bojují za upevnění vojenské kázně a přesné plnění úkolů u jednotek.

3. Dosáhnout bezvýhradného plnění rádu a předpisů pohraniční služby všemi pohraničníky. Tím zlepšit výkon služby k ochraně státních hranic a bojovou pohotovost vojsk.

4. Hlavní úsilí velitelů a štábů obrátit ke konkrétní a praktické pomoci důstojníkům pohraničních rot, v organizaci a řízení služby k ochraně státních hranic, v bojové a politické přípravě.

5. Odstranit podceňování a nárazové plnění bojové přípravy a dosáhnout v celé Pohraniční stráží dobrých výsledků. Plán bojové přípravy považovat za plán velké státní důležitosti a proti těm, kteří jej narušují, zakročovat.

6. Velitelům všech stupňů aktivně provádět politicko-výchovnou práci s plnou odpovědností za její úroveň a výsledky. Vést politické pracovníky k organizování stranicko-politické práce v těsném spojení s úkoly Pohraniční stráže, životem jednotek s výsledky a úkoly budování socialismu.

K ochraně státních hranic:

1. Velitelům pohraničních brigád a praporů a jejich štábům aktivně a nepřetržitě získávat údaje o situaci, tvůrčím způsobem ji hodnotit a činit správné závěry a rozhodnutí pro ochranu státních hranic. Včas odhalovat připravovaná narušení státních hranic a provádět opatření k zadržení narušitelů. Učit podřízené velitele jednotek aktivity a vynalézavosti v organizování služby k ochraně státních hranic, s cílem odstranit šablonovitost, směleji manévrovat silami a prostředky ve svěřeném úseku a tím klamat nepřítele.

2. Zlepšit cílevědomost a účinnost agenturně-operativní práce a odvážně pronikat do center nepřátelských rozvědek a policejních

složek nepřítele. Aktivně odhalovat a rozpracovávat nepřátelské živly v pohraničním území a tím předcházet narušení státních hranic.

3. Na operativně důležitých směrech hustotu a hloubku ochrany státních hranic vedle vojskových opatření zabezpečit rozšiřováním a zkvalitňováním agentury, získáváním nových pomocníků Pohraniční stráže a zlepšenou prací mezi místním obyvatelstvem.

4. Ke zlepšení ochrany státních hranic usilovat o spolupráci všech složek MV a ČSLA, které plní své služební úkoly v pohraničním území.

5. Zvyšovat umění všech velitelů pohraničních jednotek a útvarů, k vedení pohraničních operací a zadržení narušitelů státních hranic. Reálnost plánů k zakrytí státních hranic v zimním a letním období prověřit cvičeními s vojsky.

6. Všeestranně zlepšit přípravu starších hlídek a zvýšit jejich odpovědnost za činnost hlídky při ochraně státních hranic. Velitelé pohraničních rot systematicky učít starší pohraničních hlídek na vyhodnocených kladných a záporných příkladech při výkonu služby.

7. Nepřetržitě udržovat v použitelném stavu veškerá ženijně-technická zabezpečení a zdokonalovat jeho stav. Rozšiřovat použití osvědčených signálních a signalizačních přístrojů a zvýšeným úsilím rozšiřovat novátorské a zlepšovateľské hnutí.

Všemi prostředky zabezpečit nepřetržitě a nesehávající spojení s důrazem na stupeň hlídka — rota.

V bojové přípravě:

Velitelům a štábům všech stupňů při organizaci úkolů bojové přípravy považovat výcvik v terénu za nejdokonalejší formu bojové přípravy jednotek, velitelů a štábů.

Za těžiště řízení bojové přípravy velitelů a štábů považovat osobní provádění zaměstnání, cvičení, přednášek a osobní styk s podřízenými důstojníky. K tomu cílí rozhodně zlepšit u hlavní správy Pohraniční stráže, velitelství brigád a praporů přípravu důstojníků určených k provádění kontrol a poskytování pomoci. Ve stanovené době organizovat a provést s nimi hodnotná velitelská a metodická zaměstnání tak, aby všichni dobře znali, co u podřízených jednotek dělat a jak dělat.

1. Přípravu důstojníků zaměřit na splnění úkolů v ochraně státních hranic, bojové a politické přípravě. Získat pevné návyky v praktickém velení pohraničním jednotkám a v metodice výcviku.

V průběhu velitelské přípravy náročně prověřovat znalosti rádu, předpisu pohraniční služby, osnov střeleb a rázně odstraňovat nedostatky zvláště v pořadové, tělesné přípravě a ve střelecké přípravě z pistole. U důstojníků dosáhnout takové úrovně, aby odpovídali všem